

Afdelingsblad Gooiland, 2020 nr. 4

6 dec. 2020

Inhoudsopgave

Van de voorzitter

Evenementen in 2021

Gooise Genealogie

Bevolkingsreconstructie Huizen, Blaricum, Laren (1502-1811)

Aanvulling Gooise Geslachten, Geneanet

Iconische plaatsen in het Gooi: "De Jonge Haan", 's-Gravelandseweg 62,
nu "De Eendracht"

Aanvullend onderzoek Martha Tausk-Frisch (1881-1957), kort na W.O. II

De reis van het slavenschip SwerigesWaapen,
Amsterdamse betrokkenheid bij slavernij en slavenhandel

Familie van Middendorp te Voorthuizen

Ledenaantal

Colofon

Van de voorzitter

Helaas blijf ik in herhaling vallen. Sinds het verschijnen van het vorige nummer van 'Gooise Sporen' medio september, hebben we opnieuw een samenkomst van onze afdeling moeten annuleren. Van de vier dit jaar geplande activiteiten, kon alleen de Nieuwjaarsbijeenkomst doorgaan. De oorzaak is natuurlijk overbekend: de COVID-19 pandemie maakt het te riskant, zeker voor onze oudere achterban. Toch blijven we optimistisch. In dit nummer vindt u de eerste informatie over onze Nieuwjaarsbijeenkomst in de Bethlehemkerk in Hilversum op zaterdag 16 januari a.s.

Ook voor de beleidsvorming in onze vereniging, de NGV, heeft de pandemie allerlei vervelende consequenties gehad. De gebruikelijke twee afdelingsledenvergaderingen (ALV) en twee landelijke Algemene Vergaderingen (AV) in voor- en najaar zijn komen te vervallen. In onze meest recente Mededeling heeft u daarom als bijlage de geplande ALV-agenda plus jaarstukken ontvangen. Omdat we hierover geen vragen of opmerkingen hebben ontvangen, zijn we van plan in het nieuwe jaar met een schone lei te beginnen.

Op landelijk niveau is er een AV gepland op 9 januari a.s. Daaraan voorafgaand is het Hoofdbestuur het land doorgereisd om met vijf 'clusters' van afdelingen de situatie van de NGV te bespreken. Uitdagingen te over: niet alleen de gevolgen van de Corona-crisis, ook het teruglopende ledental, het gebrek aan vrijwilligers voor besturen en activiteiten, de voortdurende problemen met onze website, etc.

Ook in Gooiland merken wij deze problemen aan den lijve. Gelukkig hebben we in 2020 de gebruikelijke vier edities van 'Gooise Sporen' uit te brengen. Maar we hebben in november wel afscheid moeten nemen van onze secretaris Rob Tausk – op deze plek al herhaaldelijk aangeduid als de spil van de afdeling. In de afgelopen zes jaar heeft hij een beslissende bijdrage geleverd aan het weer op de kaart zetten van de afdeling, het organiseren van bijeenkomsten en het uitbrengen van een afdelingsblad, eerst als 'Nieuwsbrief' en sinds 2017 als 'Gooise Sporen'. We gaan hem enorm missen! We hopen binnenkort uitgebreid afscheid van hem te kunnen nemen.

Maar helemaal weg is hij voorlopig niet. Verderop in dit nummer treft u een bijdrage van zijn hand aan uit zijn bijzonder interessante familiegeschiedenis.

Consequentie van Rob's vertrek is dat het afdelingsbestuur met slechts drie mensen verdergaat. Zoals u in het colofon kunt lezen heeft Maarten van Maurik nu de dubbelfunctie secretaris/penningmeester. Formeel moeten we dat nog worden bevestigd tijdens de komende ALV (gepland op woensdag 28 april 2021). Natuurlijk hopen we dat er zich dan ook (veel) andere kandidaten melden voor bestuursfuncties of voor een specifieke activiteit!

Dat geldt natuurlijk ook voor het leveren van een bijdrage aan 'Gooise Sporen' (redactie-goi@ngv.nl). Dat hoeft dan niet alleen te gaan over genealogie in deze regio. Ook de resultaten van uw eigen zoektocht zijn zeer welkom.

Dit nummer biedt (naast het al genoemde artikel van Rob Tausk) daarvan een aantal voorbeelden. Nu het legendarische Hilversumse etablissement 'De Jonge Haan' recentelijk (evenals meerdere andere horecagelegenheden in het Gooi) 'De Eendracht' is gaan heten, leek het ons interessant eens te duiken in de geschiedenis van dit pand aan de hand van een artikel van Ineke de Ronde uit 2005. Ook treft u een bijdrage aan van Anne Schley over de familie Middendorp uit Voorthuizen (aansluitend op haar artikel over de familie Brink in 'Raadselachtige voorouder' uit 'Gooise Sporen' 2020-2). Tenslotte leveren Willem-Jan van Grondelle en Els Vermij in hun artikel over het slavenschip 'SwerigesWaapen' een bijdrage aan het actuele debat over slavenhandel en slavernij uit hun eigen onderzoek naar de lotgevallen van Zweedse immigranten in Amsterdam.

Het afdelingsbestuur wenst u niet alleen veel leesplezier, maar -ondanks alle beperkingen- een prettige jaarwisseling, een fantastisch 2021 en vooral een goede gezondheid voor u en de uwen!!

Evenementen in 2021

Zaterdag 16 januari, 13:00-16:00, Nieuwjaarsbijeenkomst, locatie de [Bethlehemkerk](#), Loosdrechtseweg 263, 1215 JV te Hilversum, Spreker Gerrit Woertman, over DNA.

Woensdag 28 april (tevens afdelingsledenvergadering)

Woensdag 8 september

Woensdag 3 november (tevens afdelingsledenvergadering)

allen: Bethlehemkerk, Hilversum
sprekers nog vast te stellen.

Gooise Genealogie

Bevolkingsreconstructie Huizen, Blaricum, Laren (1502-1811)

De speciale uitgave GensNostra jg 75, 2020 nr 6, bevat onder andere de bijdrage van Jan Schipper over "De Gooilandsche Koptienden". Hierin is op heldere wijze beschreven wat de achtergrond van deze speciale belastingheffing is. De *Tiende* was een heffing op gezaaide gewassen bestaande uit een bepaalde hoeveelheid rogge en/of gerst, uitgedrukt in Kop, per oppervlakte-eenheid bouwland. Vanaf 1502 werden ieder jaar de door een grondgebruiker (eigenaar of pachter) betaalde Koptienden geregistreerd in een Tiendenboek. In geval van een grondoverdracht werd de daaraan gekoppelde Koptiendenmutatie nauwgezet genoteerd. Bij vererving van grond kunnen deze mutaties waardevolle informatie geven over de onderliggende familierelaties.

Jan heeft een uitgebreide studie gemaakt waarbij hij de jaarlijks door grondgebruikers van de dorpen Blaricum, Huizen en Laren betaalde Koptienden integraal heeft uitgewerkt en opgenomen in een database. Deze database is ook te doorzoeken via de NGV-website, webpagina "Collecties".

[Klik Hier voor database.](#)

Vervolgens legde Jan de gevonden familie relaties en schattingen van geboorte en overlijdensdata vast in het genealogische programma REUNION. Via een gedcom werden de stamboomgegevens overgezet naar GensDataPro en doorgezet naar zijn website. [Klik Hier voor website](#)

Deze gegevens zijn belangrijke aanvullingen op de bestaande websites met genealogische gegevens van Laren en Hilversum. [Klik Hier voor Laren](#) en [Klik Hier voor Hilversum](#).

Jan richt zich nu op een analyse van de Koptienden van **Hilversum**; we kunnen nauwelijks wachten.

Aanvulling Gooise Geslachten, Geneanet

In aansluiting op het artikel hieronder over 'De Jonge Haan' zijn de genealogische gegevens op Geneanet uitgebreid met gegevens over de families Perk, Schregardus, Wooldrik en Hiensch. Een belangrijke bron voor deze data is de website van Marcel Knegt, Genealogie Hilversum, <http://www.hilversum.genwiki.net/index.php> en natuurlijk Open Archieven. Ook het artikel "Hilversummers aan de Hudson, een Perk in de Nieuwe Wereld" van de hand van Wim Dral in Hilversums Historisch Tijdschrift, september 2020 is in dit verband heel relevant.

Iconische plaatsen in het Gooi: "De Jonge Haan", 's-Gravelandseweg 62, nu "De Eendracht"

Ineke de Ronde,

Overgenomen uit "De 'sGravelandseweg en zijn bewoners", 2005, uitgeverij Verloren, Hilversum, ISBN 90-6550-832-5

De Jonge Haan 's-Gravelandseweg 62.

Het oude pand werd rond 1870 vervangen door een herenhuis. Gemeenteontvanger Perk kwam hier toen met zijn gezin van de overkant. In 1930 werd de villa een pension onder de naam 'Maison Hiensch' en vanaf 1960 werd de naam 'De Jonge Haan'.

Op deze plek stond al vóór 1850 een huis, dat toen omschreven werd als boerderij. Rond 1850 woonden in de boerderij, behalve landbouwer Van Wulfen met zijn vrouw en kinderen, ook een aantal weversgezinnen. Jacob de Wit, die dit huis had laten bouwen, verkocht het in 1860 aan tapper Lammert van den Brul, die in het pand ernaast zijn nering uitoefende. De Wit moest wel beloven, dat hij in de hem resterende panden de eerste tien jaar *geen herberg, logement, stalhouderij, tapperij of slijterij van dranken, wijnen en likeuren* zou vestigen. Ook de nieuwe eigenaar verhuurde het huis aan diverse weversgezinnen.

Antonnetta Carolina Schregardus kocht het huis vermoedelijk in 1871. Zij en haar man Jan Perk hadden daarvoor aan de overzijde op nummer 57 gewoond. Jan Perk was in 1826 geboren als oudste zoon van notaris Albertus Perk. Toen hij tien jaar was, waren een neef en drie nichtjes, die net wees geworden waren, bij hen in huis komen wonen. Ze waren de kinderen van bierbrouwer Schregardus en Hermina Sophia van Putten, een schoonzus van Albertus Perk. Hermina was in januari 1830 overleden, twee weken na de geboorte van de tweeling Antonnetta Carolina en Hermina Sophia. Na het overlijden van hun vader in 1836 waren ze bij hun voogd Albertus Perk in huis gekomen. De tweeling is altijd bij elkaar in Hilversum gebleven. Begin jaren '50 gingen ze wonen in het huis van hun oom op de hoek van de Kerkbrink.

In januari 1860 trouwde Jan Perk met zijn nicht Antonnetta en trok bij haar in. Hun zoon Albertus werd in 1861 in dat huis geboren. Korte tijd later kocht Jan Perk het huis dat nu nummer 57 heeft. Daar werd in 1863 zoon Adrianus Johannes geboren. Na de aankoop van nummer 62 lieten ze dit oude huis afbreken en er een herenhuis bouwen. Het gezin verhuisde vanaf de overkant hierheen. Jan Perk had in 1850 de functie van gemeenteontvanger van zijn vader overgenomen en is als ambtenaar bijzonder actief geweest. Toen in 1866 sprake was van een aan te leggen spoorlijn van Scheveningen naar Almelo, heeft Perk zich beijverd om Hilversum aan een zijtak naar Amsterdam te krijgen. De moeite was echter tevergeefs, want het plan is nooit uitgevoerd. In juli 1900 kreeg hij na 50 jaar trouwe dienst eervol ontslag.

Schoonzus Hermina Sophia overleed in 1909 en eind januari 1911 Jan Perk, 84 jaar oud. In het huis woonden toen nog zijn weduwe en haar inmiddels 50-jarige zoon Albertus. De jongste zoon had al in 1877 het ouderlijk huis verlaten. Vanaf 1912 verhuurden ze een deel van het huis aan de 33-jarige behanger Derk Wooldrik uit Enschede. Het jaar daarna trouwde Wooldrik met de negen jaar jongere Cornelia Maria Lamberta Elbersen uit Zeist, die huishoudster werd bij de familie Perk. Ze kregen in 1915 een zoon Derk. Na de dood in 1918 van zijn toen 88-jarige moeder bleef Albertus Perk nog elf jaar in het huis wonen en verkocht het vervolgens. Zowel Albertus als de familie Wooldrik verhuisden in 1929 naar de Ruitersweg.

De nieuwe eigenaar was de in 1896 in Werkhoven geboren kok Hendrikus Hiensch. Hij woonde met zijn vier jaar jongere in Pretoria geboren vrouw Carolina Catharina Boukamp en hun vijfjarig zoontje Theodorus Franciskus op de Langestraat. Huisgenoten waren verder zijn twee zusters Antonia Wilhelmina en Hendrika Geurdina en zijn broer Theorus Franciskus. Nadat het huis op nummer 62 verbouwd was tot woning met pensionfaciliteiten betrok de familie het in juli 1930- Ze noemden het logement 'Maison Hiensch'.

In het pension verbleven de gasten soms jarenlang. In 1932 kwam de 27-jarige kelner Abraham Kamphuis boven de zaak wonen. Hij verhuisde in 1936 naar nummer 85. In 1934 was serveerster en danslerares Fenna Gubbels ingeschreven. Ze vertrok daarna naar haar moeder op nummer 85. Rond 1960 deed Hiensch zijn pension over aan Hans Passon. Ongetwijfeld zal het etablissement regelmatig voor evenementen zijn verhuurd. Zo vond in de winter van '63/'64 hier het provinciale damkampioenschap plaats. Sommige deelnemers zullen zich waarschijnlijk nog herinneren, dat de verwarming op deze zeer strenge winter niet berekend was. Passon liet in 1965 de grote serre aan de voorkant bouwen. Het had toen al de huidige naam 'De Jonge Haan'. Jarenlang was het een uiterst bekend omroepcafé. Na het vertrek van Passon kwam Peter Verweye en sinds 1995 exploiteert Nino de Boer het etablissement.

Na het uitbreken van de Corona crisis ging 'De Jonge Haan' in juni over in andere handen en behoort nu tot de Eendracht familie.

Aanvullend onderzoek Martha Tausk-Frisch (1881-1957), kort na W.O. II

Rob Tausk, mei 2020

Nu het Corona virus rondzwerft en dood en verderf zaait, zijn wij aan huis gebonden en lijken we tijd te over te hebben. Een mooie gelegenheid nog een paar dozen met familie correspondentie, die ik ¾ jaar geleden van mijn zus kreeg, nader te bekijken. Ik werd vooral gegrepen door stapels documenten betreffende grootmoeder Martha Rosa Tausk-Frisch. Over haar is al heel wat gepubliceerd^{1,2} en veel materiaal is gearchiveerd in het IISG te Amsterdam. Toch geeft het materiaal extra inzicht in haar opvattingen en stellingname.

Heel kort over Martha

Zij werd 15/1/1881 in Wenen geboren, trouwde Wenen 13/5/1900 met Viktor Tausk, gescheiden Wenen 20/10/1908, en overleed Utrecht 20/10/1957, begraven Nijmegen 23/10/1957. Zij had 3 zoons: een doodgeboren kind (Kotor, Bosnië, 1900), mijn vader Marius (Sarajevo 1902 - Nijmegen 1990) en Victor Hugo (Sarajevo 1903 - Graz 1969).

Martha Tausk-Frisch,
Nijmegen, sep. 1948

Martha was politiek zeer geëngageerd; bijvoorbeeld: ze was de eerste vrouw die gekozen werd in de voorlopige provincievergadering van Steiermark en in de gemeenteraad van Graz. Zij was secretaris van de sociaaldemocratische partij in Graz en later secretaris vrouwenrechten van de socialistische arbeiders-internationale in Zürich. Na de aansluiting van Oostenrijk bij Duitsland (1938) vluchtte zij in 1939 naar Nederland, Nijmegen, waar ook mijn ouders woonden. Ook in Nederland bleef zij politiek actief.

De 2de wereldoorlog was natuurlijk een moeilijke periode. Zij was Oostenrijk ontvlucht maar bleef Duits spreken, ook tegen mij, hoewel zij uitstekend Nederlands kende. Zij had ook onderduikers in huis, hetgeen zij zelfs geheim hield voor mijn vader. Veel van haar vroegere vrienden uit Oostenrijk vluchten ook naar bijv. Engeland of Amerika en zij weigerden verder Duits te spreken. Martha keurde dat af met de opmerking: "Unterschiedmuss sein", niet alle Duits sprekkenden zijn Nazi's. Dit

¹ *Die Lebensreise der Martha Tausk*, door Brigitte Dorfer, Studien Verlag, Innsbruck, 2008, ISBN 978-3-7065-4539-6

² *Martha Tausk-Frisch een Oostenrijkse voorvechtster voor vrouwenrechten*, door Rob Tausk, Gens Nostra Jubileum NGV 1946-2016; 2016, p. 58-62, ISSN 0016-6936

was voor haar een heel principiële kwestie die ook geïllustreerd wordt in het onderstaande hoofdstuk.

Schuld en Phrase

Dit brengt me bij het voor mij boeiend onderwerp in engere zin, vooral ook omdat ten tijde van dit schrijven 4 en 5 mei naderden.

In de stapel documenten die ik kreeg, was er één die mijn onmiddellijke aandacht opeiste: een 3-tal door Martha geschreven pagina's met als titel: "Schuld en Phrase". Het documentje was niet gedateerd, maar uit de inhoud leid ik af dat het vlak na 20 juli 1946 moet zijn geschreven. Het betreft Willy Lages (1 van de "4 van Breda"), die na de oorlog op 20 juli 1946 door het Amsterdamse Bijzondere Gerechtshof ter dood werd veroordeeld. De Bijzondere Raad van Cassatie bevestigde dit vonnis op 12 juli 1950. **Koningin Juliana, die grote gewetensbezwaren tegen de doodstraf had, weigerde tot tweemaal toe dit doodvonnis te ondertekenen.**

Hieronder vestig ik de aandacht op een aantal alinea's uit haar stukje; letterlijke tekst is "*cursief*" en tussen aanhalingstekens, wanneer tekst is overgeslagen dan is dit aangegeven met

De eerste alinea's van Martha's stuk zijn als volgt:

"Als officier en mens voel ik mij onschuldig, als Duitser buig ik mijn hoofd".

"Deze woorden sprak de voormalige Obersturmführer en SD-chef Willy Lages, die dezer dagen voor het Amsterdamse Bijzondere Gerechtshof terechtstond.

Een mens – zelfs een onmens die zijn veroordeling verwachten moet en zojuist gehoord heeft dat de procureur fiscaal de doodstraf tegen hem eist, die mag gerust zijn opvattingen op iedere manier kenbaar maken die hem doelmatig dunkt. Hij heeft het recht op het laatste woord.

Dat een beulsknecht van het Hitler barbarendom met deze schoon en deemoedig klinkende woorden indruk op zijn rechters maken wil, is noch ergerlijk, noch te verwonderen. Maar wel ergerlijk en verwonderlijk is het, dat deze klankvolle phrase door pers en radio verspreid wordt, alsof deze ontboezeming een vondst aan inzicht was."

.....

"Wanneer deze slotzin althans enige zin zou hebben, dan toch slechts deze: 'Ik ben als mens onschuldig, maar het gehele Duitse volk is schuldig; ik ben een Duitser, dus ben ik schuldig'.

En de voorstanders der theorie 'collectieve schuld', der leuze 'Alle Duitsers...' alsmede de inmiddels al in hun schulp gekropen propagandisten van annexatie met hun strijdkreet: 'Duits gebied, maar zonder Duitsers', schuiven nu een individu als Lages als het ware als kroongetuige naar voren, 'ziet U, een Duitser zegt het zelf.....'"

.....

"HET Duitse volk jegens HET Nederlandse"

Vervolgens gaat Martha, die principieel tegenstandster is van de doodstraf, nog in op het feit dat de doodstraf het leed dat aangedaan werd niet kan verzachten. Dan vervolgt zij met:

"Maar als Lages berouwwol verkondigt, wat 'de Duitsers de Nederlanders hebben aangedaan', dan moet dit voor de openbare mening toch een weinig recht gezet worden. Want al heel licht wordt datgene, wat vetgedrukt in de krant staat en waarop door de radio retorisch nadruk gelegd wordt, 'openbare mening'.

Hierbij kan ik de bittere gedachte meestal niet van mij afzetten, dat de 'openbare mening' maar al te vaak de mening van hen is, die geen eigen mening hebben.

Dus 'de Duitsers – de Nederlanders', zo generaliserend, helemaal à la Hitler: De Joden, de Engelsen."

.....

"Laten wij het op juiste wijze zeggen: 'Wat de onmenselijke mensen hebben aangedaan'".

.....

"Nee, meneer Lages! Niet omdat U aan de andere zijde van de Nederlands grens geboren en met de Duitse moedertaal grootgebracht bent, bent U schuldig, niet als Duitser. Maar U staat voor Uw rechters

als mens – of als onmens. Schuldig of onschuldig als mens, dat zullen de Nederlandse rechters uitmaken. Want niet alle Duitsers worden voor het gerecht gedaagd"

.....

Daarna gaat Martha in op veralgemenisering zoals alle Germanen, alle Europeanen, alle blanken, de kleurlingen etc. en over schachtoffers van het fascisme in Duitsland en zij vervolgd dan met:

"Ook mij is het duidelijk, dat wij met alle aan het natuurlijke rechtsgevoel beantwoordende middelen moeten trachten te voorkomen, dat het Nazibeest ooit weer zijn kop opsteekt. Maar deze middelen moeten ook psychologisch juist gekozen worden. Wij kennen allen de aantrekkingskracht van het martelaarschap. Iedereen heeft ondervonden hoe makkelijk de mensen geneigd zijn medelijden te hebben met iemand die vervolgd wordt, ook wanneer hij eerst voor een afschuwelijke misdaad veracht werd. Dit geldt des te meer voor diegenen die om politieke redenen vervolgd worden, want zij worden door hun partijgenoten niet als misdadigers aangezien." ...

Martha waarschuwt daarna voor legendevorming en eindigt met

"Laten wij de phrase bestrijden! Vrije baan voor de waarheid!"

Repatriëring Oostenrijkersuit Nederland

In de jubileum uitgave van Gens Nostra 2017 had ik gewag gemaakt van Martha's betrokkenheid met het welzijn van Oostenrijkers direct na de oorlog. Velen konden om verschillende redenen niet terug, bijvoorbeeld als gevolg van het ontbreken van een geldig paspoort en anderen verbleven bijvoorbeeld in Kamp Vught. Zorgvuldig onderzoek naar betrokkenheid bij oorlogshandelingen ging was dan ook geen sinecure. Ook waren er kindertransporten vanuit Oostenrijk naar Nederland. Martha werd gevraagd een consulaat, vertegenwoordiging voor Oostenrijkers op te zetten. Zij werd coördinator voor Gelderland, Limburg en Overijssel en reisde lang en ver door het land. Over dit onderwerp had ik nog niet veel gelezen, maar tot mijn grote verrassing was er in dozen die ik van mijn zuster kreeg een hele map met (ca. 60) brieven uit die periode. Het betreft voornamelijk communicatie met de Oostenrijkse Ambassadeur in den Haag, periode 1946-1950.

Vermakelijk is de toonzetting in de correspondentie. In de eerste brieven schrijft Martha aan "*Seine Excellenz, Herrn Dr. Robert Friedinger-Pranter, Geschäftsträger der Republik Oesterreich*" en daarna "*Hochgeehrter Herr Dokter*". De ambassadeur wil vervolgens het ijs wat breken en schrijft dan met de aanhef: "*Sehr verehrteliebe Tante Martha*". Martha antwoordt dan gekscherend met "*Hochgeschätzter Wahlneffe*" (een Oostenrijks woord voor een dierbare vriend die beschouwd kan als een soort familielid), tenslotte in 1948: "*Lieber Robert*", met als eerste zin "*(jetzt werde ich bald daran gewöhnt sein und dann wird es mir ganz natürlich vorkommen)*". Nota het Duitse "*Lieber*" is equivalent met ons "*Beste*".

In 1949 werd zelfs ik als 4 jarige naamgenoot (samen met Martha) uitgenodigd de ambassadeur te bezoeken (ik denk dat het er niet van gekomen is en dat Robert eigenlijk mijn vader bedoelde).

Zodra het IISG (Internationaal Instituut voor Sociale Geschiedenis) te Amsterdam na de Corona crisis weer toegankelijk is, zullen we nagaan of recent verkregen documenten daar opgenomen kunnen worden.

*Zur lieben Erinnerung,
Robert Friedinger-Pranter*

VERTRAULICH.

Martha Tausk
Nijmegen, Javastraat 6

26. Juli 1947.

An Seine Excellenz
Herrn Dr. Robert Friedinger - Pranter
Geschäftsträger der Republik Oesterreich
Koninginnengracht 31
Den Haag.

Verehrter Herr Doktor,

LE CHARGÉ D'AFFAIRES D'AUTRICHE
A 4357/47

Den Haag, 31. Juli 1947
Koninginnengracht 31.
Dr. Fr./vR

Sehr verehrte gnädige Frau!

Martha Tausk
Nijmegen, Javastraat 6

14. April 1948

Hochgeehrter Herr Doktor,

LE CHARGÉ D'AFFAIRES D'AUTRICHE

Den Haag, 5. Mai 1948

Sehr verehrte liebe Tante Martha!

PRIVAT.

Nijmegen,
Javastraat 6, 24. Mai 1948.

Hochgeschätzter Wahlneffe,

Martha Tausk
Nijmegen,
Javastraat 6

10. Juni 1948.

Lieber Robert,

(jetzt werde ich bald daran gewöhnt sein und dann wird es mir ganz natürlich vorkommen)

De reis van het slavenschip *SwerigesWaapen*, Amsterdamse betrokkenheid bij slavernij en slavenhandel

Willem-Jan van Grondelle en Els Vermij

Amsterdam was van de zestiende tot de negentiende eeuw nauw betrokken bij de slavenhandel en de slavernij. Het onlangs verschenen boek 'De Slavernij in Oost en West' geeft een duidelijk beeld van deze betrokkenheid. Op allerlei manieren zijn er in Amsterdam sporen van de slavenhandel en de slavernij te vinden.

Ook bij ons eigen onderzoek naar de lotgevallen van Zweedse immigranten in Amsterdam vonden we een relatie met de slavenhandel, via het uit Amsterdam vertrokken slavenschip *SwerigesWaapen*. Zo troffen we een uitvoerig verhaal over de *SwerigesWaapen* aan in het boek 'Brink, den SvenskeSlavkaptener' van de Zweedse genealoog Anne Agardh³.

Ook onderzoek in het Stadsarchief Amsterdam leverde diverse interessante notariële akten over dit schip op. Op basis daarvan beschrijven we in dit artikel de reis van 1796/97, waarbij 176 tot slaafgemaakten van West-Afrika naar Suriname werden vervoerd om daar te worden verkocht.

De *SwerigesWaapen* was eigendom van de Zweedse immigrant Johan Joachim Laurin. Deze Zweedse koopman was omstreeks 1775 naar Amsterdam gekomen en had zich aangesloten bij de handelsfirma van zijn oom Johannes Fåhraeus. Deze Fåhraeus – net als Laurin afkomstig van het Zweedse Oostzee-eiland Gotland - had zich een tiental jaren eerder als koopman in Amsterdam gevestigd. De op de Herengracht gehuisveste firma Fåhraeus&Laurin richtte zich vooral op de handel met de West-Indische koloniën, en zodoende ook op de slavenhandel.

De *SwerigesWaapen* vertrok op 11 februari 1796 onder bevel van Zweedse kapitein Abraham Brink van de rede van Texel naar de kust van West-Afrika. Voor vertrek werden allerlei goederen ingeladen, waarmee de kapitein ruilhandel kon bedrijven om gevangen Afrikanen aan te kopen. De eigenaar Laurin verklaarde bij een Amsterdamse notaris dat de lading als volgt was samengesteld:⁴

- 800 kleine kelders en drie aamen met moutwijn
- 100 grote kelders genever
- 50 kassen wijn
- 80 staven ijzer
- een kist met spiegels
- 49 vaten matrozen mutsen
- 3 kassen glaswerk
- 11 manden aardewerk
- 40 kisten en twee kelders tabakspijpen
- 2 vaten tabak
- 3 vaten en twee pakken lijwaaten
- 50 kistjes boter
- 695 stuks kazen
- 50 hammen
- 16 oxhoofden bier
- een ton azijn

Volgens de verklaring was de lading bestemd voor d'Elmina, een centrum van de slavenhandel aan de Afrikaanse kust. Alle goederen waren gemerkt met de letters AB (Abraham Brink).

In de verklaring benadrukte Laurin dat de lading eigendom was van de Zweedse firma Sahlstén&Laurin, en dat de goederen dus onder neutrale vlag werden vervoerd. In verband met de

³ Anne Agardh, *Brink, den SvenskeSlavkaptener*, Stockholm 2012.

⁴ Stadsarchief Amsterdam (SAA), arch. 5075, inv.nr. 16838, akte 16, d.d. 22 januari 1796.

oorlog tussen Engeland en Frankrijk was Laurin namelijk een compagnonschap aangegaan met de Zweedse koopman Johan Sahlstén in Göteborg. Zo kon hij zijn schepen onder neutrale vlag laten varen. Het door de Fransen bezette Nederland werd door de Engelsen als vijandelijk beschouwd. Nederlandse schepen liepen daarom een groot risico door de Engelsen te worden geëkaapt. Schepen onder de neutrale Zweedse vlag daarentegen waren in principe van kaping gevrijwaard.

De reis naar West-Afrika verliep aanvankelijk zonder problemen. Ter hoogte van Tenerife werd de *SwerigesWaapen* inderdaad door Engelse kapers aangehouden. Kapers, of commissievaarders, waren particuliere schippers die met toestemming van een oorlogvoerende overheid - in dit geval de Engelse - schepen van vijandige mogendheden overvielen en in beslag namen. Dankzij de Zweedse papieren liep de kaping goed af, ze mochten verder varen en in maart 1796 arriveerde de *SwerigesWaapen* bij de Goudkust.

Bij de Goudkust ging kapitein Brink op zoek naar slavenhandelaren om van hen zijn beoogde lading te kopen. Hij was echter bepaald niet de enige slavenhaler die daar zaken probeerde te doen. Naast de Hollanders hadden ook de Engelsen en de Denen hun handelsposten en forten langs de West-Afrikaanse kust. Het duurde dan ook maanden voor hij het beoogde aantal slaafgemaakte Afrikanen kon kopen.

Halverwege zijn zwerftocht langs de Afrikaanse kust liep het schip tijdens een storm flinke schade op. Alle ankers gingen verloren bij een geslaagde poging om stranding te voorkomen. De omvang van de schade is in dit geval terug te vinden in het Stadsarchief Amsterdam in de vorm van een vonnis van averij-grosse.⁵ Averij-grosse was (en is nog steeds) de term voor de gemeenschappelijke schade als gevolg van handelingen van de bemanning in het belang van behoud van schip en lading. Bij averij-grosse werd de schade verdeeld over de eigenaren van schip en lading naar rato van hun aandeel in de waarde ervan. Het verzoek tot beoordeling van de averij-grosse werd gedaan door Johannes Fåhraeus, als vertegenwoordiger van Johan Joachim Laurin, de eigenaar van schip en lading. In het vonnis bepaalde de Amsterdamse Kamer van Assurantiën en Averijen de schade op 6.450 gulden en vijftien stuivers. De waarde van de lading bedroeg volgens opgave van Fåhraeus 20.000 gulden "voor 96 negers" en het schip werd getaxeerd op 10.500 gulden. De schade werd evenredig over deze twee bedragen verdeeld. Het is overigens opmerkelijk dat bij de opgegeven lading geen goederen staan vermeld. De geclaimde schade deed zich voor terwijl nog lang niet alle slaafgemaakten waren ingekocht. Men zou dus verwachten dat een deel van de meegebrachte ruilgoederen nog aan boord was.

De zoektocht naar slaafgemaakten ging verder en uiteindelijk vertrok de *SwerigesWaapen* op 29 november 1796 met 176 Afrikaanse gevangenen van Afrika naar Amerika. Daar kwamen ze op 18 januari 1797 aan voor de kust van Suriname. De volgende dag werd het schip geëkaapt door twee Engelse schepen van Grenada, de *Cecile*, kapitein Edward Nichols, en de *Dolphin*, kapitein Samuel Smith. Ondanks de Zweedse papieren werd het schip deze keer wel door de Engelsen in beslag genomen. Schip en bemanning werden opgebracht naar Saint George, de hoofdstad van Grenada. Daar werd de bemanning verhoord. Alle documenten (de scheepspapieren en Brink's persoonlijke papieren) werden eerst vertaald in het Engels. Het verslag van het verhoor en alle papieren liggen nog altijd in *The National Archives* in Londen. De protesten van kapitein Brink hadden geen succes. De rechter besloot dat het schip terecht in beslag was genomen en dat de lading door de kapers mocht worden verkocht. Brink reisde vervolgens naar Londen om bij *His Majesty's High Court of Appeal for Prizes* in beroep te gaan tegen dit besluit. Voor zover bekend heeft dat geen resultaat gehad.

Zo eindigde de reis van de *SwerigesWaapen* bij Grenada. Brink reisde van Londen terug naar Amsterdam en vertrok na enige tijd naar Noord-Amerika.⁶

5 SAA, arch. 5061, inv.nr. 2913, akte d.d. 22 maart 1799 (scan 77).

6 SAA, arch. 5075, inv.nr. 16845, akte 187, d.d. 5 september 1798.

Familie van Middendorp te Voorthuizen

In de stamboom van mijn oma aan vaderskant, Stijntje Susanna Brink, kom ik op een gegeven moment uit bij de familie **VAN MIDDENDORP** uit Voorthuizen. Over deze familie is heel wat bekend. Er zijn diverse boeken over geschreven en ook de Vereniging Veluwse Geslachten⁷ heeft veel informatie.

Vermeldingen beginnen al in de 15e eeuw in een oud tynsboek uit 1475 van de Veluwe over **Evert Heymens** als bewoner van de boerderij Groot Middendorp.

Foto: pagina 22, publicatie 294 boerderijen Voorthuizen 2010

Later zien we zijn zoon **Heymen Everts**, zijn kleinzoon **Gairt Heymens** en zijn achterkleinzoon **Heymen Gaerts**. Nakomelingen van de laatste volgen hieronder.

Zie Bronnen: 1) 294 boerderijen Voorthuizen, pagina 22-31.

I. Evert HEIJMENS zoon van **Heymen Gaerts**, woonde in het jaar 1599 op de boerderij Groot Middendorp in Voorthuizen, hij is overleden omstreeks 1656, trouwde met **Grijetgen Jacob Melissendr VAN HOLLICK**.

Uit dit huwelijk twee zonen:

1. Evert Everts

2. **Heymen Everts** volgt II. Na haar dood trouwde hij met haar zus Maria. Op 16 oktober 1641 verkreeg hij oprukking van Cleijn Achterveldt in Leusden⁸. Op 25 november 1653 krijgt zijn zoon Evert Everts hiervan als erfgenaam investiture en oprukking.

Zie Bronnen: 1) 257 Herengoederen op de Veluwe deel 1, pagina 101 en 6) Historische Kring Leusden.

⁷ Vereniging Veluwse Geslachten: www.veluwsegeslachten.nl

⁸ *De grootte (1610): de saelweer ongeveerlick groot tho lijn 1/2 margen, daer op een huijs staet van vier gebont, twe bergen elcx van vier roeden ende een schuur, oock nijet als weeckholt daer op bevonden ende gehoort noch tott den selven goede omtrent negen margen bowlants in twe percelen bij 't huijs gelegen, noch ongeveerlick 14 margen haverlants oock bij de huijsstede, met noch 16 margen plaghvelt als weijlandt.*

II. **Heymen Everts VAN MIDDENDORP** is overleden vóór 16 maart 1667. Heymen trouwde op 11 juli 1631 in Barneveld met **Aeltgen ROELOFS**, dochter van Roeloff ZEGERS. Aeltgen werd geboren in Barneveld.

Uit dit huwelijk twee kinderen:

1. **Evert Heijmen** volgt III
2. Grietje Heijmen.

06-03-1641 Heijman Everts en zijn vrouw Aeltge Roeloffs verkrijgen oprukking na transport door Evert Lubberts van het Herengoed Reymeckerguet ook wel Reymeken of Remmeker⁹ genaamd.

07-05-1647 - Heiman Everts en zijn vrouw Aeltgen Roelofs verkrijgen oprukking.

06-06-1649 - Heijman Everts verkrijgt approbatie van een lijftucht ten behoeve van zijn vrouw Aeltgen Roelofs in de helft van het herengoed, gelegen naast 't goed Middendorp.

25-11-1653 - Heijman Everts verkrijgt oprukking.

Zie Bronnen: 1) 257 *Herengoederen op de Veluwe deel 1, pagina 121.*

III. **Evert Heijmen VAN MIDDENDORP** overleden op 6 mei 1719. Hij was kerkmeester te Voorthuizen en veldgraaf van het maalschap Voorthuizen, Harselaar en Wixeler. Op 16 maart 1667 trad hij in het huwelijk met **Lucia Rengers OPSTAL**, gedoopt op 1 januari 1637 in Nijkerk. Er wordt een onderhandse akte van huwelijksvoorwaarden opgemaakt tussen Evert Heijmen geassisteerd met zijn moeder Aeltje Roelofse (zijn vader was toen al overleden), zijn ooms Evert Evertsen VAN MIDDENDORP en Seger Roelofsen VAN ESVELD en Lucia geassisteert met haar vader Renger Claesen OPSTAL, haar broer Wouter Rengers OPSTAL en Peel BEECK, zwager van haar vader. Evert brengt goederen ter waarde van 3000 gulden aan, te gebruiken op Middendorp en Lucia van moeders erfdeel, 4 morgen op Slichtenhorst van Geurt Simons aangekocht en 2 morgen genaamd Voskamp te Nijkerk 'aen Hansen Poll' gelegen. Het wapen van Evert stond in de preekstoel van de NH Kerk te Voorthuizen (anno 1710).

Uit dit huwelijk één zoon:

1. **Heijm Evertsen** volgt IV.

27-10-1669 - Evert verkrijgt investituur en oprukking van het heerengoed Middendorp in de buurschap Harseler bij Voorthuizen, als erfgenaam van zijn vader (nadere oprukkingen 14-1-1678, 9-11-1693 en 28-4-1703). Op 6-5-1719 erft zijn kleinzoon Evert Heijmen het herengoed Middendorp.

Zie Bronnen: 1) 257 *Herengoederen op de Veluwe deel 1, pagina 120.*

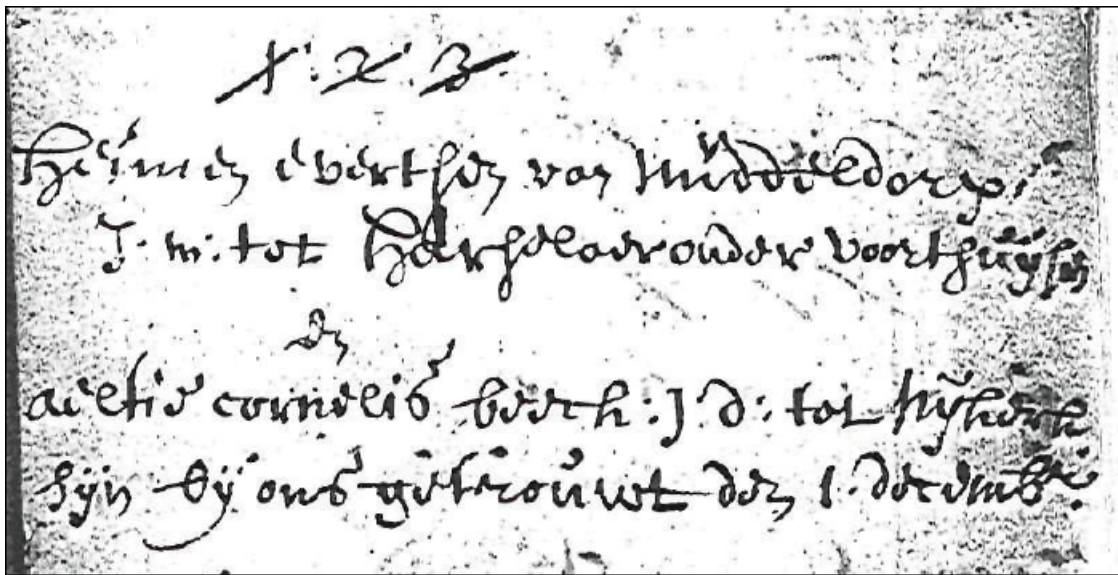
IV. **Heijm Evertsen VAN MIDDENDORP** overleden vóór 14 januari 1714 in Voorthuizen. Hij trouwde op 1 december 1689 in Nijkerk met **Aaltie(tjen) Cornelis (TER) Beeck** uit Nijkerk.

Uit dit huwelijk 11 kinderen:

1. Grietje Heijmens
2. Evert Heijmen
3. Lucia Heijmens
4. NN
5. Neeltje Heimen
6. **Gerrit Heijmens** volgt Va
7. Geurt Heijmens
8. **Renger Heijmens** volgt Vb
9. Aaltjen,
10. Jannitje Heijmens
11. Cornelis Heijmens

⁹ *Herengoed Reymeckerguet (Reymeken, Remmeker). Ligging: Buurtschap Harseler, kerspel Voorthuizen, ambt Barneveld. Omschrijving: herengoed in tweeën gesplitst. De grootte is "gelyk die andere helft nemelick 7 1/2 mld. ende dat in verscheijden stucken met noch een halve schaastrap in Harseler.*

28-01-1699 - Heymen Everts van Harseler en zijn vrouw Aeltien Cornelis Beeck, bekomen transport na opdracht door Evert Wijnen, van het halve herengoed.

(Huwelijk Heimen Evertsz en Aeltie Cornelis Beeck GA T156, Inv1139, 0152.pdf)

27-10-1706 - Heijmen Everts bekomt transport na opdracht door Jacob Meuss van het halve herengoed.

Zie Bronnen: 1) 257 Herengoederen op de Veluwe deel 1, pagina 122

Va. **Gerrit Heijmen VAN MIDDENDORP** werd gedoopt op 18 Nov 1703 in Voorthuizen en werd begraven op 23 Mrt 1770 in Nijkerk. Hij trouwde op 12 maart 1724 in Voorthuizen met **Jannetje (Jantje) REIJERSEN**, dochter van Reijer JANSZ en Ceeltjen JANS. Jannetje werd gedoopt op 17 juli 1698, is overleden op 9 februari 1777 op 78-jarige leeftijd en werd begraven op 15 Feb 1777 in Barneveld.

Uit dit huwelijk 7 kinderen:

1. Heijmen Gerritsen
2. Aaltje Heijmensen
3. Reijer Heijmen
4. **Seeltjen (Ceeltje, Zeeltje) Heijmen GERRITS(EN)** volgt VI
5. Aeltje Heimans GERRITS
6. Jan GERRITSEN
7. Jantje Heimen GERRITS

Vb. **Renger Heijmensen VAN MIDDENDORP** werd gedoopt op 29 november 1705 in Voorthuizen. Hij trouwde op 5 maart 1729 in Barneveld met **Jannetje (Jantje) Aartsen WOLBER(TS)** gedoopt 10 februari 1704 in Barneveld. Zij kregen één zoon **Heimen Rengersen** volgt VI.

VI. **Heimen Rengersen** gedoopt 11 oktober 1730, overleden 31 december 1776 in Barneveld. Hij trouwde op 6 juni 1751 in Barneveld met **Seeltjen (Ceeltje, Zeeltje) Heijmen GERRITS(EN)** zie Va. Uit dit huwelijk 7 kinderen:

1. Jannetje Heimensen Rengersen
2. **Jannitje Heijmen Rengersen** volgt VII
3. Renger Heimen Rengersen
4. Aaltje Rengersen

5. Aaltje Rengersen
6. Geertje Heimen Rengersen
7. Gerritjen Rengersen

VII. **Jannitje Heijmen Rengersen** gedoopt 15 september 1754 in Voorthuizen. Trouwde op 7 april 1782 met **Hendrik WOUTERSEN (VAN DE WATER)** overleden 12 november 1806 in Hoevelaken. Uit dit huwelijk 8 kinderen:

1. Wouter Woutersen
2. Heimen Woutersen
3. Aaltje Woutersen
4. Jannetje Wouterse
5. Aalt Wouterse
6. Hendrik Woutersen
7. **Aaltje HENDRIKSEN (VAN DE WATER)** volgt VIII
8. Barend Hendriksen Woutersen.

VIII. **Aaltje HENDRIKSEN (VAN DE WATER)** gedoopt 8 juni 1793 en overleden 5 oktober 1862, trouwt op 19 maart 1818 in Hoevelaken met **Lubbert Evertsen WILLIGENBURG**.

Uit dit huwelijk een dochter:

1. **Stijntje WILLIGENBURG** volgt IX

IX. **Stijntje WILLIGENBURG** geboren op 4 november 1825, overleden op 2 oktober 1899, trouwde op 28 november 1846 in Hoevelaken met **Gerrit BRINK**. Uit dit huwelijk 9 kinderen waaronder **Wijnand BRINK**.

Voor meer informatie over de familie BRINK, zie het artikel "Raadselachtige voorouder" dat eerder werd gepubliceerd in [Gooise Sporen 2020 nr. 2](#)

Verklarende teksten:

Approbatie	Te vergelijken met consent; deze term verving in de 17e eeuw dat begrip.
Bijzondere zaalweer	Het deel van een herengoed dat met consent afgesplitst werd kreeg als benaming bijzondere zaalweer. Soms gold deze benaming voor zowel het oorspronkelijke goed als het afgesplitste goed. Men sprak in een aantal gevallen van de oude en de nieuwe zaalweer van het herengoed. NB.: De bewoners van de nieuwe zaalweer noemden hun herengoed vaak 'Klein ' Het woord klein dekt in deze niet altijd het begrip klein, want vaak werd exact de helft van de landerijen afgesplitst.
Consent	Toestemming voor het aangaan van een rechtshandeling, waarin het herengoed (eventueel zijdelings) is betrokken. Consent werd er verleend voor verkoop, testament, huwelijkse voorwaarden, lijftuchting, magescheid (boedelscheiding), dispositie (nadere testamentaire bepaling), legaat, houwten van bomen op de zaalweer staande, afsplitsing, ruiling van landerijen, bezwaringen (hypotheek leggen), belastingen (met geldleningen en renten) en verpanding.
Herengoed	Een herengoed bestaat uit een zaalweer (doorgaans huis, hof en verder getimmer en erf en onderhorige landerijen). Een herengoed in engere zin zijn de landerijen vallende onder een zaalweer.
Investiture	Inleiding in een herengoed; meestal door vererving.
Keurmeester	Ambtenaar van de Gelderse Rekenkamer. Hij bewaakte de rechten van de Rekenkamer met betrekking tot horigen en horige goederen op de Veluwe. In het

	<p>begin van de 17e eeuw is door de toenmalige keurmeesters veel werk gemaakt bij het opsporen van de herengoederen.</p> <p>Vele eerste oprukkingsacten die zij opmaakten bevatten informatie over de vererving van het herengoed in kwestie op de bezitter, alsmede over de stand van zaken op de zaalweer (grootte van het huis, opstallen, aantal bomen) en de grootte van de landerijen en hun ligging (herengoed in engere zin).</p> <p>Tevens tekenden de keurmeesters aan welke delen waren uitgesplitst en aan wie als wel of er verplichtingen op de herengoederen rustten (renten enz.) Latere rechtshandelingen konden zowel bij de keurmeester als in de Rekenkamer worden verricht. De keurmeester inde ook de herenguldens; de protocollen van deze administratie zijn eveneens in de archieven van de Gelderse Rekenkamer te vinden.</p>
Magescheid	Boedelscheiding. Maeg = bloedverwant.
Oprukking	Teneinde niet 'naar de aard van het goed horig te zijn' diende de bezitter van een herengoed oprukking voor deze plicht te vragen. Dit diende eens in de zes jaar te geschieden onder betaling van 2 goudguldens. Van deze rechtshandeling werd een akte opgemaakt.
Oudste op de straat	<p>Volgens geldend inheems recht was de oudste op de straat degene die na het overlijden van een bezitter van een niet tijdens het huwelijk aangekocht herengoed opvolgend bezitter was. Dit was, indien er geen eigen kinderen waren, de oudste in leven zijnde broer (dan wel zuster) van de overleden bezitter, met passering van bijvoorbeeld echtgenote, neven en nichten. Als de vader van de overledene nog leefde was deze de oudste op de straat. In het algemeen: mannen gingen voor vrouwen.</p> <p>NB.: Ofschoon het Romeinse recht zijn intrede al had gedaan (voor 1600) zijn er voorbeelden te over te vinden, waarin dit inheemse recht nog werd toegepast ten aanzien van de herengoederen. In de loop van de 17e eeuw zien we dit verdwijnen.</p>
Redemptie van versterf	Regeling gemaakt tijdens het leven van een horige over diens nalatenschap dan wel over een volschuldig hofhorig goed, waarin de heer van het land (lees Rekenkamer) een zeker recht (keur) had.
Tynsboek	In een tynsboek of cijnsboek werd per perceel of gebouw de verschuldigde, aan onroerend goed gerelateerde jaarlijkse betaling aan de landheer vastgelegd, alsmede de naam van de cijnsplichtige en de betaaldag. De boeken zijn vernoemd naar de ligging van het goed, naar de landsheer of naar de plaats waar de cijns moest worden betaald. Elk boek is onderverdeeld per betaaldag. Aanvankelijk geschiedde de betaling in natura maar in de late middeleeuwen werd dat vervangen door betaling in geld. <i>Bron: Wikipedia</i>
Zaalweer	De kern van een herengoed; meestal stond hier een huis op. In een aantal gevallen stond er geen of een vervallen huis op. Bij het ontbreken van een zaalweer, werd er door de Rekenkamer een zaalweer aangewezen.
Zaalweer-bezitter	<p>De bezitter van de zaalweer. Hij (zij) was verplicht de delen van het herengoed die bij anderen in bezit waren terug te verwerven (o.a. door koop) en zodoende het herengoed zoveel mogelijk in één hand te houden. Hij had hierbij de mogelijkheid dit juridisch af te dwingen.</p> <p>NB: Dit leidde nogal eens tot processen. Voor de nog niet teruggebrachte delen van het herengoed deed de zaalweerbezitter bij de oprukking tevens 'afdracht van misbruik'. In het begin van de 17e eeuw werd hier streng de hand aan gehouden; in de loop van de eeuw verdween de druk om dit te doen.</p>

Bronnen:

1. Veluwe Geslachten - www.veluwsegeslachten.nl
 - publicatie 257 Herengoederen op de Veluwe Deel 1 1990
 - publicatie 294 boerderijen Voorthuizen 2010
 2. Hertogelijke goederen - Herengoederen - odeeby.wordpress.com
 - herengoed-reymecker-in-harselaar-in-voorthuizen-te-barneveld
 - herengoed-remmeken-of-de-peut-in-harselaar-in-voorthuizen-te-barneveld
 - fragment-4-2
 - fragment-44
 3. Vereniging Oud Scherpenzeel -
 - www.oudscherpenzeel.nl/uploads/genealogie-pdf/Kolfschoten.pdf
 4. Gemeentearchief Barneveld -
 - gemeentearchief.barneveld.nl/geschiedenis/kroniek_18e_eeuw.pdf
 5. Gelders Archief -
 - archief 176, inventarisnr 151
 - archief 176, inventarisnr 183
 - archief 176, inventarisnr 205
 - archief 176, inventarisnr 205.1
 - archief 176, inventarisnr 1139
 - 0203 ORA Veluwe en Veluwezoom
 6. Historische Kring Leusden -
 - <https://www.historieleusden.nl/hkl-boerderij-kleinAchterveld.html>
 7. Verklarende teksten - www.muntonline.nl/genealogie/wonenenbezittingen/
-

Ledenaantal

Per 31 aug. was het ledental 185, incl. 9 bijkomende leden

Per 30 nov. 181, incl. 9 bijkomende leden

Mutatie

Met leedwezen geven we kennis van het overlijden van

Dhr. dr. S.G. Hovenkamp, Hilversum

Dhr. dr. S. Parma, Muiderberg

Dhr P. Vuijst, Naarden

Opzeggingen

Dhr. H.A. Daselaar, Hilversum

Naar andere afdeling

Dhr. A.G. Bakker, Hilversum

Colofon

Nederlandse Genealogische Vereniging. Opgericht 1 juli 1946.

Correspondentieadres: NGV, Postbus 50, 3980 CB, Bunnik

Bibliotheek en andere diensten: Kosterijland 3, 3981 AJ, Bunnik

Openingstijden: woensdag op afspraak; donderdag 10-16 uur; elke 2e zaterdag 10-16 uur, nu echter t/m 31 december 2020 gesloten.

Afdeling Gooiland. Opgericht 30 maart 1949.

De afdeling omvat de gemeenten met de postcodes: 1200 t/m 1279, 1400 t/m 1419 en 3630 t/m 3639.

Dit zijn de (deel)gemeenten Hilversum, Loosdrecht, Kortenhoef, 's-Graveland, Ankeveen, Laren,

Blaricum, Huizen, Naarden, Bussum, Nieuwersluis, Loenen a/d Vecht, Loenersloot en Vreeland.

Alle bijeenkomsten zijn in de Bethlehemkerk, Loosdrechtseweg 263, Hilversum.

Voor bereikbaarheid: <https://bethlehemkerk.nl/index.php/adres>

Dit afdelingsblad wordt digitaal toegezonden aan de leden van de NGV, afdeling Gooiland en aan de leden van andere afdelingen, die een bijkomend lidmaatschap zijn aangegaan. Het blad verschijnt viermaal per jaar.

Deze afdeling is ook actief op Facebook als 'NGV Afdeling Gooiland'.

Bestuur:

Voorzitter: Louis Heinsman, Van der Zaenlaan 49, 1215 SJ, Hilversum, 035-6233785,

email: voorzitter-goi@ngv.nl

Secretaris/Penningmeester: Maarten van Mourik, Neuweg 453, 1215JC, Hilversum, 035-6219269

email: secretaris-goi@ngv.nl

Redactie Afdelingsblad: Anne Schley-de Bruin, Zuidereinde 197, 1243 KW 's-Graveland

email: redactie-goi@ngv.nl

Webredactie: Anne Schley-de Bruin, email: webredacteur-goi@ngv.nl

Artikelen waarbij de auteur niet vermeld is, zijn door de redactie geschreven.

Kopij: mocht u kopij willen aanleveren, dan is dat zeer welkom. Artikelen het liefst als platte tekst, dus zonder opmaak. Foto's en dergelijke separaat meesturen als jpg-bestand. Graag mailen naar: redactie-goi@ngv.nl